

Як бачимо, у лексиконі Нета Тернера домінують антропоніми і цитати біблійного походження, що виступають алюзіями на Святе письмо і сприяють відтворенню психічного стану головного персонажа до повстання і після його поразки. Нет дивиться на світ очима фанатичного проповідника, постійно шукаючи аналогії своєї поведінки у біблійних оповідях про канонізованих персонажів. У. Стайрон не випадково зосередив свою увагу на жорстокості вчинків протагоніста. Автор роману доводить, що саме роздуми головного персонажа над біблійними текстами привели до кривавої розправи над рабовласниками. Мотиви діяльності Нета зумовлені його надуманою місією відновлення справедливості у світі рабства. Вчинок головного героя суперечить біблійній заповіді про любов до ближнього, але й одночасно може бути виправданий тим, що Бог схвалив жорстокість пророка Мойсея щодо єгиптян під час виходу євреїв із володінь гнобителів. Стилістична функція біблеїзмів у внутрішній мові головного персонажа У. Стайрона насамперед полягає у створенні асоціативних зв'язків із Біблією, що поглиблюють розуміння мотивів поведінки Нета.

Література

1. Англо-русский фразеологический словарь / Кунин А.В. — М.: Гос. Изд-во иностранных и национальных словарей, 1956. — 1 455 с.
2. Арнольд И.В. Стилистика современного английского языка. — Л.: Просвещение, 1973. — 304 с.
3. Ахманова О.С. Словарь лингвистических терминов. — М.: Сов. Энцикл., 1969. — 607 с.
4. Біблія: Книги Святого Письма Старого і Нового Заповіту. — К., 1988. — 1 523 с.
5. Караулов Ю.Н. Русский язык и языковая личность. — М.: Наука, 1987. — 263 с.
6. Holy Bible. New Revised Standard Version Containing Old and New Testaments. — Grand Rapids (Michigan): Zondervan Bible Publishers, 1990. — 1 412 p.
7. Ross W.D. The Critical Response to W. Styron. — Westport: Greenwood Press, 1995. — 285 p.
8. Styron W. The Confessions of Nat Turner. — New York: A Signet Book, 1968. — 404 p.

Natalia Cherkas. Stylistic Function of Biblical Units in the Novel The Confessions of Nat Turner by W. Styron. This article is devoted to the consideration of the stylistic function of Biblical units in the inner speech of the main personage of W. Styron's novel. Being allusions to the Holy Scripture antroponyms, toponyms, quotations and phraseological units of Biblical origin form new additional associative ties that assist in reflecting the protagonist's psychological state and the motivation of his behaviour as a fanatic preacher of the Bible. At first sight it is unnatural for the priest to do evil as Nat Turner did. But there were Nat's meditations on the Bible that lead him to commit cruelty because he was issuing from the analogy of the Jews and the Negroes. Like the Jewish people who struggled for shaking off the yoke of the Egyptian pharaohs the Negroes wanted to get rid of their oppressors.

Олена Шонь

МОВНІ ЗАСОБИ ІРОНІЇ В КОРОТКИХ ОПОВІДАННЯХ ДОРОТІ ПАРКЕР

В американській літературі Дороті Паркер (1893-1967) — поетеса, прозаїк, драматург і критик — найбільш відома як майстер короткого оповідання (“short story”). Об’єктом її творчості був внутрішній світ людини, крах ілюзій, переживання і пошук справжніх духовних цінностей у 20-тих роках ХХ століття, які характеризувались як “ера крайнього і небезпечного песимізму, особливо стосовно соціальних експериментів, здійснюваних жінками”, — алкоголь, куріння, кокаїн, короткі стрижки, поява екстравагантного танцю “Чарльстон”, розпуста [7, 16]. Однак, звертаючись до теми втрачених ілюзій, загибелі надій на щастя, письменниця позбавляє свої твори похмурого трагізму, розвінчує фальшиву добродішність і лицемір’я, передусім засобами іронії. Аналізуючи зразки малої прози письменниці, критики доходять висновку, що її іронія має оптимістичний відтінок, а оповідання характеризуються дотепністю і витонченістю [6, 706; 7, 19-20]. Збірки оповідань “Laments for the Living” (1930), “After Such Pleasures” (1933) дали підставу американським літературним критикам назвати Дороті Паркер талановитим представником жанру гумористичного “short story”, а за оповідання “Big Blonde” письменниця була удостоєна літературної премії імені О’Генрі [3, 4].

Ситуативна іронія, що виникає внаслідок контрасту між ситуативним контекстом і прямим значенням слова, словосполучення чи речення, реалізується в коротких оповіданнях Дороти Паркер засобами лексичного і синтаксичного рівня. Продуктивним є засіб семантизації лексеми за схемою “blame-by-praise” (догана у вигляді похвали) [8, 34]. Суть цього засобу полягає в тому, що словникові значення лексичних одиниць відступають на другий план, а на перший план виходить контекстуальне значення, що є протилежним до буквального, і накладання цього негативного значення на позитивне словникове створює нове імпліцитне модальне значення лексичної одиниці [2, 206; 4, 14; 5, 10; 8, 34]. Засобом семантизації лексеми актуалізується іронія в оповіданні “Mr. Durant”:

First thing you know, she'd be having puppies — and the way they look after they've had them, and all! That would be nice for the children to see, wouldn't it? [13, 46].

Іронічне забарвлення містять роздуми містера Дюрана про собаку, яку привели його діти. Містер Дюран, черствий, позбавлений почуттів чоловік, боїться будь-яких потрясінь у своєму розміреному житті. Іронічність досягається використанням лексеми “nice” — “pleasing, agreeable” [18, 604], — яка змінює позитивну семантику на протилежну під впливом макроконтраксту, імплікуючи справжнє ставлення персонажа до висловленого: “буде жахливо, якщо собака матиме цуценят, і діти це бачитимуть”.

Актуалізація іронії засобом семантизації лексеми наявна в оповіданні “Here We Are”:

“Oh, really?” she said. “Well, that's nice. That's lovely. The first thing you say to me, as soon as you get me off on a train away from my family and everything, is that you don't like my hat. The first thing you say to your wife is you think she has terrible taste in hats. That's nice, isn't it?” [11, 59].

Слова примхливої і вередливої нареченої забарвлені уїдливою іронією. Ефект досягається за рахунок того, що в макроконтраксті лексеми “nice” і “lovely” (highly pleasing) [WSD, 531] набувають протилежного негативного значення “awful, unpleasant” і надають словам нареченої імпліцитної суб'єктивно-оцінної модальності: “це жахливо, що тобі не подобається мій капелюшок, ти неввічливий і нетактовний”.

В оповіданні “The Lovely Leave” семантизація лексеми “lovely” є джерелом створення ситуативної іронії:

“No, don't say that,” she said. “I know it wasn't very much time. But oh, it was lovely!” [15, 18].

Іронія декодується лише в мегаконтраксті, через сприйняття читачем твору в цілому. Чекаючи у відпустку свого чоловіка, що був військовим, його дружина уявляє собі, як чудово вони проведуть час удвох, однак, коли чоловік з'являється вдома, вони знову починають сваритися. Виникає імпліцитний зміст: “відпустка була не такою приємною, як передбачалося”. Іронія інтенсифікується винесенням лексеми “lovely” в заголовок оповідання.

В оповіданнях Дороти Паркер наявні випадки реалізації іронії засобом транспозиції синтаксичних структур — вживання синтаксичних структур у невластивих їм денотативних значеннях і з додатковими конотаціями [1, 205; 4, 33]. Цим засобом експлікується іронія в оповіданні “The Sexes”. Тут має місце поєднання транспозиції стверджувальних речень у заперечні і навпаки.

“Who's up in the air?” she said. “I'm sure I didn't know it was a criminal offense to say I wouldn't dream of giving you all that trouble. I'm afraid I must be awfully stupid, or something” [16, 24-25].

“I'm terribly sorry you haven't been having a good time,” she said” [16, 25].

“Oh, didn't you?” she said. “Well, that was the impression I got. It must be my stupidity” [16, 26].

Іронія тут декодується у мегаконтраксті через сприйняття ситуації оповідання — через дрібницю виникає сварка між закоханими. Насправді, такі висловлювання створюють протилежний смисл — “я нічого поганого не сказала, у нашій сварці винен лише ти, я зрозуміла, що ти маєш на увазі”.

В оповіданні “I Live On Your Visits” іронія створюється поєднанням транспозиції стверджувальних речень у заперечні і вживанням неасимільованих іншомовних виразів.

"Of course," she said in a deep voice that gave each word its full due, "if you do not wish to kiss me, let it be recognized that there is no need for you to do so. I had not meant to overstep. I apologize. Je vous demande pardon. I had no desire to force you. I have never forced you. There is none to say I have" [12, 277].

"Thank you," his mother said. "If you think I ask too much, I plead guilty. Mea culpa" [12, 282].

У поєднанні цих засобів виникає імпліцитний смисл — *"я тобі ніколи цього не пробачу"*. Глибину і уїдливість іронії підкреслюють синонімічні вирази *Je vous demande pardon* (фр.) і *Mea culpa* (лат.).

Наступним продуктивним засобом іронічного зображення в оповіданнях Дороти Паркер є лексико-синтаксичний алогізм — зв'язок одного слова із двома або декількома іншими в різних смислових планах, а також алогічне поєднання декількох однорідних членів речення, функцією якого є дискредитація понять у контексті [2, 101-102].

Засобом іронічного осміяння є лексико-синтаксичний алогізм в оповіданні *"Glory in the Daytime"*:

She actually knew an actress; the way you and I know collectors of recipes and members of garden clubs and amateurs of needlepoint [10, 119].

Іронія виникає внаслідок комплексного вживання письменницею зіставлення різнорідних об'єктів і лексико-синтаксичного алогізму. Зіставляючи іменники фреймів *"мистецтво"* (*actress*) і *"домашнє господарство"* (*collectors of recipes and members of garden clubs and amateurs of needlepoint*), Дороти Паркер створює імпліцитну модальність: *"акторський світ — буденний, Лілі Уінтон — звичайна жінка, нічим не відмінна від інших"*. Іронія тут є засобом розвінчання ілюзій про те, що світ людей мистецтва — недоступний для простого обивателя. У цьому випадку іронія, створена засобом лексико-синтаксичного алогізму, відзначається м'якою тональністю.

Характерними для авторського стилю Дороти Паркер є лексико-синтаксичні алогізми, коли в одному синтаксичному ряду поєднуються не віддалені, а близькі за семантикою лексеми, однак, їх поєднання порушує внутрішню сутність зображуваного явища. Такі лексико-синтаксичні алогізми створюються письменницею як засіб гострого іронічного осміяння в оповіданні *"Glory In the Daytime"*.

She was tall and slow and silvery; often she appeared in the role of a duchess, or of a Lady Pam or an Honorable Moira [10, 120].

Контраст виникає між величністю зіграних Лілі Уінтон ролей — герцогині, Леді Пем, Благородної Мойри (*a duchess, or of a Lady Pam or an Honorable Moira*) — і духовною вбогістю самої актриси. Очевидною є авторська прагматика — розвінчати чергову ілюзію, змусити читача зробити висновок про те, що про особистість актора не варто судити з його ролей, що дійсність є набагато прозаїчнішою.

У цьому ж оповіданні нами зафіксовано випадок застосування одного із різновидів лексико-синтаксичного алогізму — алогічного поєднання частин складносурядного речення:

Miss Noyes was full of depths and mystery, and she could talk with a cigarette still between her lips [10, 120].

Перша частина речення (*Miss Noyes was full of depths and mystery*) є алюзією на відоме твердження про глибину і загадковість жіночої душі, друга — (*and she could talk with a cigarette still between her lips*) є алюзією на спосіб життя міс Ноес, прихильниці популяризованого в 20-ті роки богемного життя, — її пристрасть до куріння, розкутість поведінки. Зовнішня парадоксальність такого поєднання породжує іронію, створює суб'єктивно-оцінну модальність: *"міс Ноес — духовно порожня жінка, що втратила свою жіночність"*.

В оповіданні *"The Wonderful Old Gentleman"* лексико-синтаксичний алогізм використовується Дороти Паркер як засіб іронічної характеристики місіс Віттейкер:

But Mrs. Whittaker's attitude of kindly tolerance was not confined to her less fortunate relatives. It extended to friends of her youth, working people, the arts, politics, the United States in general, and God, Who had always supplied her with the best of service [17, 54].

Твердження про те, що місіс Віттейкер з терпимістю ставиться до менш везучих родичів, друзів молодості, до працюючих, до мистецтва, політики, США, Бога (*her less fortunate*

relatives, friends of her youth, working people, the arts, politics, the United States in general, and God, Who had always supplied her with the best of service), містить імпліцитну суб'єктивно-оцінну модальність: “*насправді місис Бімтейкер все це байдуже*”.

Значне місце у творчості Дороти Паркер займає асоціативна іронія, що реалізується засобами текстового рівня. Високим ступенем продуктивності відзначаються різні види повтору, зокрема лексичний повтор. В оповіданні “*Glory In The Daytime*” він є засобом характеристики місис Мердок:

Then it turned out that Miss Noyes, new come to little Mrs. Murdock's own bridge club, knew an actress [10, 119].

Mr. Murdock was one who carried no enthusiasm whatever for plays and their players, and that was too bad, for they meant so much to little Mrs. Murdock [10, 119].

She liked little Mrs. Murdock [10, 120].

Little Mrs. Murdock walked home through the early dark, and stars sang in the sky above her [10, 120].

Little Mrs. Murdock was the first arrival [10, 123].

Across Miss Noyes's shoulder she caught sight of little Mrs. Murdock [10, 126].

“Why, I—” said little Mrs. Murdock, and blushed. “I've been married for ages,” she said [10, 127].

Словосполучення “*little Mrs. Murdock*” поступово змінюючи і конкретизуючи свою семантику, повторюється в авторській мові 20 разів у мегаконтексті цього оповідання. Від деталі портретної характеристики тендітної і мініатюрної місис Мердок вона трансформується у засіб експлікації легковірності і наївності героїні, її невміння розбиратися в людях.

В оповіданні “*Glory In The Daytime*” високою продуктивністю відзначається і контактний лексичний повтор (31 приклад), створений письменницею як засіб іронічної характеристики Лілі Уінтон:

1. *“What a clever little face,” said Lily Wynton. “Clever, clever little face. What does she do, sweet Hallie? I'm sure she writes, doesn't she? Yes, I can feel it. She writes beautiful, beautiful words. Don't you, child?”* [10, 126].

2. *“Oh, lousily,” Lily Wynton said. “Lousily, lousily, lousily. But what isn't? What isn't, in this terrible, terrible world? Answer me that”* [10, 130].

У цьому випадку контактний повтор створює ефект надлишковості, перевантаження мови Лілі Уінтон, цим самим зумовлюючи насмішкувато-іронічне ставлення до неї слухача (місис Мердок) і читача. Іронічній критиці піддається награна поведінка актриси та її духовне зубожіння, яке вона намагається приховати за солодко-нудотними фразами, позбавленими, проте, справжніх, щирих емоцій. А в оповіданні “*Here We Are*” авторка використовує стилістичний повтор:

“Oh, I'm terribly glad,” she said. “Ellie and Louise looked lovely, didn't they? I'm terribly glad they did finally decide on pink. They looked perfectly lovely” [11, 56].

“I'm terribly glad you thought so,” she said. “I'm glad some one did. How did you think Ellie looked?” [11, 57].

Вжитий в оповіданні оксюморон “*terribly glad*”, що втратив свою оказіональність і експресивність, використовується в розмовному мовленні як кліше. Однак він набуває експресивності і стилістичного забарвлення у конструкції з повтором, стає носієм іронічного смислу — насправді ревнива наречена підозрює чоловіка в тому, що під час вінчання він звертав більше уваги не на неї, а на її дружок.

Продуктивним засобом вираження іронії в оповіданнях Дороти Паркер є діалогічне і авторське цитування, що вживається з метою реалізації іронії різних відтінків — від м'якої, доброзичливої до безжалюї, уїдливої, що наближається до сарказму.

Доброзичливу іронію, що створюється засобом діалогічного цитування, простежуємо в оповіданні “*Here We Are*”:

“Joe Brooks is not a cheap traveling salesman!” she said. “He is not! He gets a wonderful salary.”

“Oh yeah?” he said. “Where did you hear that?”

“He told me so himself,” she said.

"Oh, he told you so himself," he said. "I see. He told you so himself" [11, 60].

В оповіданні зображено весільну подорож молодят і їх сварку. В ньому тісно переплітаються гумор і легка іронія. У запалі сварки наречена починає вихваляти достоїнства свого колишнього друга, зокрема те, що він одержує багато грошей. Чоловік, іронізуючи над легковірністю дружини, цитує її слова *"He told me so himself"*, значення яких у цьому контексті змінюється — *"він обманював тебе, в нього немає грошей"*. Іронія інтенсифікується поєднанням цитації з повтором і наявністю вигука *"Oh"*, який у цьому випадку є маркером іронічного цитування.

Діалогічне цитування в поєднанні з повтором у мегаконтексті в оповіданні *"Glory In the Daytime"* — ефективний засіб реалізації гострої, безжальної іронії, що наближається до сарказму. Іронічному осміянню піддається розмовна манера тогочасних жінок, які, прагнучи до емансипації, розкутості і рівності з чоловіками у всьому, вживали у своєму мовленні велику кількість жаргонізмів і наближених до них колоквиалізмів.

1. *"Honestly," she said, "it was the funniest thing you ever heard in your life. We'd just finished the last rubber — oh, I forgot to tell you, I won three dollars, isn't that pretty good for me? — and Hallie Noyes said to me, 'Come on in to tea tomorrow. Lily Wynton's going to drop up,' she said. Just like that, she said it. Just as if it was anybody" [10, 121].*

2. *"Drop up?" he said. "How can you drop up?" [10, 121].*

3. *"You might ask her how she'd like to try dropping down, for a change," Mr. Murdock said" [10, 121].*

4. *"'Drop up!' " he said. "' Drop up, ' for God's sake!" [10, 122].*

5. *"Oh, hello," he said to her. He looked back at his paper, and kept his eyes there. "What did you do? Did you drop up to Hank Noyes's?" [10, 133].*

6. *"It's Hank to me," he said. "Hank or Bill. Did what's-her-name show up? I mean drop up. Pardon me" [10, 133].*

У мові містера Мердока цитований вираз *"to drop up"* (*"заходити"*) набуває відверто зневажливої конотації. Однак у конкретному випадку іронія створюється комплексним поєднанням мовних засобів, що сприяє її інтенсифікації і поглибленню створеного ефекту. Такими засобами є графічне маркування цитованого виразу лапками (приклад 4), буквалізація значення виразу *"drop up"* — *"впасти вгору"* — і створення на основі буквалізації каламбуру *"drop down"* — *"впасти вниз"* (приклади 2 і 3), іменник *"what's-her-name"*, утворений шляхом лексикалізації синтаксичної групи і містить у своїй семантичній структурі зневажливу конотацію, вжитий для характеристики актриси Лілі Уінтон, а також вживання як синонімічного виразу *"to show up"*, який, крім синонімічного значення *"з'являтися несподівано"*, має й інше значення — *"виділятися, показувати себе"* (приклад 6). Отже, іронія містера Мердока, а власне, і самої письменниці, спрямовується як на манеру міс Ноес, типової представниці емансипованого американського жіноцтва, висловлюватися, так і на поведінку її знайомих, яких він вважає порожніми, нікчемними і не вартими особливої уваги.

Характерними для Дороті Паркер є цитаційні конструкції, в яких відсутній їх перший елемент — неіронічне висловлювання, яке надалі цитується і набуває іронічного забарвлення. Графічним маркером такої цитації є лапки, а також, як правило, вказівка на джерело цитування. Такий механізм реалізації іронії використовує письменниця в оповіданні *"Glory In the Daytime"*.

Critics recurrently referred to her as "that great lady of our stage" [10, 120].

Авторка цитує характеристику актриси Лілі Уінтон, дану їй в одній із газет. Однак це не є простою констатацією факту, передачею загальноприйнятої точки зору на відому актрису, а й засобом створення авторської імпліцитної суб'єктивно-оцінної модальності — *"Лілі Уінтон — звичайна людина, зовсім не така, якою її представляють"*.

Аналогічні випадки авторського цитування наявні і в оповіданні *"Big Blonde"*.

But after they had had a few drinks — "to pull themselves together" — she made so many wishful references to her bruise that he shouted at her and rushed out and was gone for two days [9, 911].

Іронія письменниці спрямована на пристрасть Хейзел Морс до алкоголю, на її думки про те, що алкоголь здатний вирішити будь-які проблеми невдалого життя. Вираз *"to pull*

themselves together” (“зібратися з силами”) є авторським цитуванням вірогідного пояснення героїнею своєї пристрасті до спиртного. У випадку цитування його семантика змінюється, виникає авторська імпліцитна суб’єктивно-оцінна модальність: “алкоголь не може покращити становище, лише калічить, руйнує людину”. Іронія інтенсифікується оформленням конструкції, що цитується, як вставної, і наявністю лапок.

Іронічно висміюється фамільярність у стосунках, прийнята як добропорядний тон у колі Хейзел Морс.

Often he brought several friends with him — “The Boys”, they were called. The Boys were big, red, good-humored men, perhaps forty-five, perhaps fifty [9, 911].

Іронія експлікується наявністю лапок, авторського зауваження “*they were called*”, яке вказує на цитатійний характер елемента “*The Boys*”. Протилежне значення виникає в макроконтексті — контактному вживанню числівників, що позначають вік “хлопчиків” 45-50 років. Іронія підсилюється наявністю повтору вставного слова “*perhaps*”, що імпліцитно підкреслює випадковість знайомств Хейзел Морс, невпорядкованість її стосунків з чоловіками, беззмістовне витрачання життя на швидкоплинні задоволення.

Конструктивним засобом асоціативної іронії у творах Дороті Паркер є алюзії на історичних осіб і літературних персонажів. При цьому особливої ваги набуває вертикальний контекст, в основі якого лежать фонові знання реципієнта [4, 84]. Таким є механізм реалізації іронії в оповіданні “*Big Blonde*”:

“Can you get it anywhere?” Mrs. Morse felt superbly Machiavellian [9, 917].

Відтворюючи думки і почуття Хейзел Морс, Дороті Паркер засобом алюзії зіставляє героїню з італійським політичним мислителем Нікколо Макіавеллі (1469-1527), який у своїх працях висловлював ідею про те, що заради зміцнення держави припустимі будь-які засоби, навіть нехтування нормами моралі. Порівняння Хейзел Морс з Макіавеллі іронічне, оскільки її ідея — будь-якими засобами дістати таблетки вероналу, щоб покінчити життя самогубством, розв’язавши таким чином усі проблеми.

I expect my clothes will turn yellow, like Miss Havisham’s in “Great Expectations”, by Charles Dickens, an English novelist, 1812 — 1870. Miss Havisham had a broken heart, and I’ve got a broken garter [14, 65].

В оповіданні “*The Garter*” засобом алюзії створюється легка, доброзичлива іронія. Оповідання ведеться від І особи і представляє думки дівчини, у якої на балу випадково розв’язалася підв’язка. Засобом алюзії на роман Ч. Діккенса “*Great Expectations*” страждання дівчини порівнюються із стражданнями міс Гевішем. Але таке порівняння іронічне, оскільки міс Гевішем зазнає страждань і усамітнюється через те, що її зрадив наречений, а страждання героїні пов’язані лише з її уявним страхом перед тим, що хтось із гостей дізнається, що в неї трапилось, і це поламає їй життя. Іронія інтенсифікується зіставленням словосполучень “*broken heart*” (“розбите серце”), де дієприкметник “*broken*” реалізується в переносному значенні, і “*broken garter*” (“розірвана підв’язка”), де дієприкметник “*broken*” реалізується у прямому значенні.

Узагальнюючи наші спостереження над мовними засобами іронії в оповіданнях Дороті Паркер, наголосимо, що для стилю письменниці особливо властиві повтор, цитатія, і лексико-синтаксичні алогізми, а вживання транспозиції синтаксичних структур, алюзії, іншомовних слів є обмеженими. У той же час, як показує аналіз контексту творів Дороті Паркер, ці засоби виявляють також значний потенціал при актуалізації іронії.

Література

1. Арнольд И.В. Стилистика современного английского языка (стилистика декодирования). — М.: Просвещение, 1990. — 300 с.
2. Буйницкая Т.А. Языково-стилистические средства юмора и сатиры в публицистике Э.Э. Киша: Дисс. ... канд. филол. наук. — Львов, 1967. — 273 с.
3. Лагунова М.В. Предисловие // Parker D. Short Stories and Poems. — Moscow: Foreign Languages House, 1959. — С. 3-8.
4. Походня С.И. Языковые виды и средства реализации иронии. — К.: Наук. думка, 1989. — 128 с.

5. Салихова Н.К. Языковая природа и Функциональная характеристика стилистического приёма иронии (на материале английской и американской художественной литературы XVIII-XIX вв.): Автореф. дисс. ... канд. филол. наук: 10.02.04 / МГПИИЯ им. М. Тореца. — М., 1976. — 24 с.
6. Companion to Literature in English / Ed. by Ian Ousby. — Ware, Hertfordshire: Wordsworth Editions Ltd, 1994. — 1036 p.
7. Gill B. Introduction // The Portable Dorothy Parker / Rev. & Enlarged Ed. with a New Introduction by B. Gill. — Harmondworth: Penguin Books, 1976. — P. XIII-XXVIII.
8. Knox N. The Word "Irony" and Its Context. 1500-1775. — Durham: Duke University Press, 1961. — 258 p.
9. Parker D. Big Blonde // Book of Fiction / Di Yanni R., Rompf K. — New York: McGraw-Hill, Inc., 1995. — P. 907-922.
10. Parker D. Glory In the Daytime // Parker D. Short Stories & Poems. — Moscow: Foreign Language House, 1959. — P. 119-134.
11. Parker D. Here We Are // Parker D. Short Stories & Poems. — Moscow: Foreign Language House, 1959. — P. 54-64.
12. Parker D. I Live On Your Visits // Modern Short Stories. The Uses of Imagination / Ed. by A. Mizener. — New York: W.W. Norton & Company Inc., 1962. — P. 276-286.
13. Parker D. Mr. Durant // The Portable Dorothy Parker / Rev. & Enlarged Ed. with a New Introduction by B. Gill. — Harmondworth: Penguin Books, 1976. — P. 35-46.
14. Parker D. The Garter // Parker D. Short Stories & Poems. — Moscow: Foreign Language House, 1959. — P. 64-67.
15. Parker D. The Lovely Leave // The Portable Dorothy Parker / Rev. & Enlarged Ed. with a New Introduction by B. Gill. — Harmondworth: Penguin Books, 1976. — P. 3-18.
16. Parker D. The Sexes // The Portable Dorothy Parker / Rev. & Enlarged Ed. with a New Introduction by B. Gill. — Harmondworth: Penguin Books, 1976. — P. 24-28.
17. Parker D. The Wonderful Old Gentleman // The Portable Dorothy Parker / Rev. & Enlarged Ed. with a New Introduction by B. Gill. — Harmondworth: Penguin Books, 1976. — P. 52-64.
18. Webster's School Dictionary. — Springfield, Massachusetts: Merriam-Webster Inc., 1986. — 1167 p.

Olena Shon. Linguistic Means of Irony in Short Stories by Dorothy Parker. The article deals with irony as the form of representing reality in short stories by American writer Dorothy Parker. Linguistic means of irony on different linguistic levels are considered. Productive means of situational irony (semantization of lexemes, transposition of syntactic structures, lexical and syntactic illogical collocations) and associative irony (repetition, citation and allusion) are analyzed in the article.